

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010343
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6916010343.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného G. J., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. apríla 2017, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 29.11.2016 sp.zn. 2T/97/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. J. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 29.11.2016 sp.zn. 2T/97/2016 bol obžalovaný G. J. uznatý za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od 01.01.2016 do 15.02.2016 v O. J., v rodinnom dome č. XXX, svojpomocne neoprávnene odoberal elektrický prúd z vedľajšej budovy cez nízkonapäťový rozvod elektrickej energie, ktorý viedol cez okno a susednú záhradu do vnútorných priestorov domu a ktorý používal na prevádzku 1 ks televízor, 1 ks elektrický dvojplatičkový varič, 2 ks osvetlenie domu, pričom podľa znaleckého posudku za uvedené obdobie spotreboval 46,849 kWh v hodnote 8,95 Eur ku škode Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. Žilina, Pri Rajčianke 2927/8, IČO: 36442151,

tohto konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote sp.zn. 3T/62/12 zo dňa 15.01.2014 právoplatne odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu bol obžalovanému podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba na dva roky. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný zaplatiť poškodenej spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. Žilina, Pri Rajčianke 2927/8, IČO: 36442151, škodu vo výške 8,95 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená strana Stredoslovenská energetika, Distribúcia, a.s. Žilina, Pri Rajčianke 2927/8, IČO: 36442151, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný G. J.. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu nesúhlasí. Zdôraznil, že elektrickú energiu čerpal od C. G., s ktorou má spoločnú záhradu, ktorá nie je oplotená.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na tvrdení uvedenom v písomnom vyhotovení odvolania. Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval za správne a zákonné.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, že nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal

odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd zdôrazňuje, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola podaná na obžalovaného G. J.. Odvolací súd uvádza, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tvoriacim podstatu súdeného prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. b) Tr. zák. je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok, uvedený v napadnutom rozhodnutí sa stal spôsobom, popísaným v rozsudku a že ho spáchal obžalovaný G. J. a že z jeho konania nastal tam uvedený následok. Nepochybne bola preukázaná aj subjektívna stránka žalovaného prečinu krádeže, ako aj jeho ostatné zákonné znaky.

Súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel, stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

V súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa podrobne a v podstate aj vyčerpávajúcym spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a z akých dôvodov a prečo obžalovaného G. J. uznal vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. písm. e), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa pri uznaní viny obžalovaného poukázal predovšetkým na výpovede svedkov K. L., O. J., C. I. a E. T., ktorí potvrdili tú skutočnosť, že na mieste činu sa nachádzal kábel, ktorý smeroval priamo zo stípa a bol vedený načierno na predlžovací kábel do bytu obžalovaného. Iné káble tam uvedení svedkovia nevideli. Títo svedkovia tiež poznamenali, že na mieste činu bolo vidieť, že na sieť, ktorá patrí poškodenej strane, smeroval vodič, zakvačený háčikom na riadne drôty, pričom kábel z tohto vedenia smeroval do domu do okna, kde býval obžalovaný. K týmto tvrdeniam boli predložené aj listinné dôkazy, najmä fotodokumentácia z miesta činu, z ktorej vyplýva, že tvrdenie vyššie uvedených svedkov sa zakladá na pravde.

Ak obžalovaný či už v písomných dôvodoch odvolania ako aj v tvrdení na hlavnom pojednávaní poukazoval na svedeckú výpoveď svedkyne C. G., k tejto odvolací súd poznamenáva, že je síce pravdou, že uvedená svedkyňa povolila obžalovanému, aby čerpal prúd z pivnice, avšak v predmetnom dome sa v inkriminovanom čase nenachádzala, a preto nevedela potvrdiť to, akým spôsobom čerpal obžalovaný elektrický prúd za čas, kedy sa v mieste odberu nenachádzala a nebola prítomná ani vtedy, keď bola uskutočnená kontrola zo strany elektrární a polícii na byte obžalovaného. Jej výpoveď preto nevyznieva v prospech obžalovaného v tom smere, či skutočne odber elektrickej energie bol uskutočňovaný z jej bytu alebo nie. Okrem vyhodnotenia predmetných výpovedí svedkov súd prvého stupňa sa oboznámil aj s celým radom listinných dôkazov, najmä s fotodokumentáciou, úradným záznamom, správou o povesti, ako aj ďalšími.

Za daných skutočností a na základe dôkazov, ktoré boli súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní prebraté, ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný G. J. v období od 01.01.2016 do 15.02.2016 neoprávnene odoberal elektrický prúd z vedľajšej budovy cez nízkonapäťový rozvod elektrickej energie, pričom za sledované obdobie spotreboval 46,849 kW/h v hodnote 8,95 Eur ku škode poškodeného a tohto sa dopustil aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu v Rimavskej Sobote sp.zn. 3T/62/2012 zo dňa 15.01.2014 právoplatne odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné, teda prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorej odber podlieha spoplatneniu na základe osobitného predpisu. Uvedený čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24-tich mesiacoch odsúdený, čím spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

Na základe vyššie uvedeného potom dôvody obžalovaného, ktoré uviedol v písomnom vyhotovení odvolania, odvolací súd považuje len za účelové.

Podľa ust. § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ust. § 34 ods. 2 Tr. zák., páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa ust. § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa ust. § 38 ods. 4 Tr. zák., ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Trest, ktorý uložil prvostupňový súd obžalovanému, vytvára predpoklady naplnenia svojho účelu z hľadiska požiadaviek individuálnej, ako i generálnej prevencie. U obžalovaného bolo možné v danom prípade ukladať trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov až tri roky za použitia ust. § 38 ods. 4 Tr. zák., pričom uvedený výkon trestu mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu dva roky. Ako je už vyššie uvedené, predmetný trest zohľadňuje tak individuálnu aj generálnu prevenciu a je potrebný na to, aby obžalovaný v budúcnosti sa vyvaroval protispoločenskej činnosti.

Keďže aj výrok prvostupňového súdu ohľadne náhrady škody v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. a § 288 ods. 2 Tr. por. bol zákonný, odvolanie obžalovaného odvolací súd podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.